

77. Systemen befriar sin broder.

A. MÅ, Svenssons saml. 4, 81; även Brage, årsskrift IV, 205.

B. »Liten Kerstin», ST, Nyl. V, 310.

TEXT.
Översikt.

A.

Ur handskrivet häfte. Uppt. A. P. Svensson.

Varianter.

1. Sköns jungfru hon talar till moderen sin:
— faller så fagert ett rim —
»Har jag då ingen kär broder här?»
— så väl det gångar med dansen —
2. »Broderen din så bålder han är i svarte grevs våld.»
3. Jungfrun hon gångar sig åt stallet, där skådar hon de fålar alla.
4. Hon skådar på den vita, hon skådade den grå,
den svarta hon lägger sölvsadeln uppå.
5. Jungfrun hon rider sig i svarte grevens gård,
ute grevinnan för henne månd stå.
6. »I stån här, stolts frue, och kammar ert hår,
månd eder herre är hemma i gård?»
7. »Min herre han drog i går ut till ting
att lösa en riker en fånge till sin.»
8. »I vägen mig visen till fängselhusdörr,
där sitta de starka järnbommar för.»
9. »Där sitta de starke järnbommar för,
att ej stolts jungfrun där inkomma kan.»
10. Jungfrun hon sporrar sin gångare god,
så rider hon sig till det fängselhus.
11. Jungfrun hon tapperar på järnbeslagen dörr:
»Säg broder, äst du där innanför?
12. Broder säg, äst du där innanför,
vi läst du dig binda i fängselkrok?»
13. »Mig bundo ej fyra, mig bundo ej fem,
mig bundo de starkaste av konungens hovmän.»
14. »Jag står här en jungfru och icke en man,
de skulle icke kunna binda mitt ena skoband.
15. Jag är ingen man, jag är blott en kvinna,
de starkaste hovmän ej mig kunna binda.»
16. Och jungfrun hon sparkar på dörren med sin fot,
de järnaglar de flögo hennes broder emot.
17. Hon strök de bojorna utåv hans ben,
stolts fruen hon satte i stället igen.

18. »Och vill här din herre ha annor-
lunda bot,
bed honom mig rida i torner emot.»

19. Så redo de sig till sin moderes
gård,
ute hennes moder för henne mån-
de stå.

20. »Min dotter, du vare nu välkom-
men hem,
nu haver du fått kär broder igen.»

21. »Kär broder haver jag fått med
mig hem,
— faller så fagert ett rim —
grevinnan jag satte i stället in.»
— så väl det gångar med dansen —

B.

Strömfors.

1. Kerstin hon frågar sin moder:
— fälken to —
»Har jag någon broder?»
— de spelade tärning —

2. »Du har en broder så bål-
der och
fin,
som konungen tog till livsfången sin.»

3. Liten Kerstin hon går i stallet in,
hon skådar de fålar alla.

4. Hon skådar där en, hon skådar
där två,
den bästa sätter hon sadelen på.

5. Liten Kerstin hon red på konun-
gens gård,
den yngsta ut för henne står.

6. »Lyster er mjöd, lyster er vin?»
»Här lyster mig se fångtorner ditt.»

7. »Mitt fångtorn det ligger så högt
upp i land,
att ingen stolt riddare dit komma kan.»

8. Liten Kerstin svängde om sin gån-
gare grå,
där fick hon se, vart fångtorner låg.

9. »Liten Kerstin hon red på fång-
tornets gård:
»Statt upp, du min broder, drag låset
ifrån.»

10. »Huru skall jag dra låset ifrån?
Jag ligger nu bunden från hand och
till fot.»

11. »Ligger du bunden för hand och
till fot,
vart är nu ditt stora mod?»

12. Liten Kerstin hon red till dörren
med hast,
dörren sprang upp och gångjärnen brast.

13. Liten Kerstin tog sin broder i
vitgula lock,
där kastar han henne på sadeleknopp.

14. Liten Kerstin red allt över en
äng,
där mötte hon kungen och alla hans
hovmän.

15. »Och hör du, stolts riddare, vad
jag säger dig,
varför tog du nu livsfången min?»

16. Liten Kerstin hon slo sina hans-
kar ihop:
»Här skall du finna en flicka till mods.»

17. Liten Kerstin hon slo sina hans-
kar i mark:
»Här skall du finna en flicka så stark.»

18. Liten Kerstin och kungen de togo
till svärd,
där slo hon konungens hovmän ihjäl.

19. Liten Kerstin hon torkar sitt
blodiga svärd:
»Vore du ej konung, men det vore du
värd.»

20. »Hör du, liten Kerstin, du stå-
lar ditt svärd,
din broder skall du få, och honom är
du värd.»

21. Liten Kerstin hon reste hem i
fred.
— falcken to —
Allt vad hon gjorde blev därvid.
— de spelade tärning —

78. Slottet i Österrik.

MELODI.
Översikt.

a ₁ . KN, I.N.E. Saml. O. A.	e. NA, S.L.S. 367, 145. (J)
a ₂ . KN, S.L.S. 523, 35.	f. PÅ, S.L.S. 367, 1370. (L)
b. KN, S.L.S. 523, 39.	g. BO, I.N.E. Saml. O. A.
c. ÅI, S.L.S. 29, 92. (F)	h. ST, S.L.S. 328, 122. (M)
d. BÖ, S.L.S. 508, 57. (K)	

Varianter. a₁. Öb, Korsnäs.

Sj. Karl Lillmars, f. 1842.

Uppt. Otto Andersson 1902.

Det lig--ger ett slott i Ös---ter--rik, som

är så väl be---bun--den med sil-ver och med

rö-da guld, och med ut-hugg-na ste-nar uppbyggd mu--rar.

a₂. Öb, Korsnäs.

Sj. se ovan a₁.

Uppt. Alfhild Adolfsson 1930.

Det lig-ger ett slott i Ös-ter-rik, som är så väl be---

bun--den med sil-ver och med rö--da gull, med upphuggna

ste-nar och upp-byggd mu-rar.

* I övriga strofer sjöngs takten

Anm. av uppt.

b. *Öb, Korsnäs.*Sj. *Manda Nystål*, f. 1898.Uppt. *Alfhild Adolfsson* 1930.

Det finns ett slott u - ti Ös - ter - rik, vars namn i hög - den är gra -
ve - rat. Dess por - tar ä - ro av re - nat gull, av re - nat gull, och
mar - mor - ste - nar är dess mu - rar.

c. *Ål.*Uppt. *Karl Ekman* 1892.

I Ös - ter - ri - ke där stod ett slott, det är så un - der - ligt stof -
fe - rat med rö - dan ro - sor och med rö - dan gull, med
rö - dan gull, och pärl - mo - ste - nar till dess mu - rar.

d. *Ål, Brändö, Jurmo.*Sj. *Amanda Österlund*, f. 1881.Uppt. *Alfhild Adolfsson* 1928.

I Ös - ter - ri - ke där står ett slott, som är så un - der - ligt stof -
fe - - rat med rö - da ro - sor och med rö - dan gull, med
rö - dan gull, och mar - mor - ste - nar till dess mu - rar.

e. *Åb, Nagu, Trunsö.*Sj. *Olga Maxén*, f. 1872.Uppt. *Greta Dahlström* 1924.

I Ös - ter - ri - ke där står ett slott, som är så un - der - ligt stof -

fe - rat med rö - da ro - sor och med rö - dan gull, med rö - dan gull, och
mar - mor - ste - nar till dess mu - rar.

f. *Nl*, Pärnä, Fantsnäs.
Sj. *Olga Öhberg*, f. 1879.

Uppt. *Greta Dahlström* 1924.

I Ös - ter - ri - ke där finns ett slott, som är så un - der - bart att
skå - da, där rö - da rosor och det rö - dan guld, ja rö - dan guld, och
mar - mor - ste - nar till dess väg - gar.

g. *Nl*, Borgå, Pellinge.
Sj. *Alfred Lindros*.

Uppt. *Otto Andersson* 1908.

I Ös - ter - rik där står ett slott, det är så lus - tigt att be -
skå - da, med rö - da ro - sor och med rö - dan guld, med
rö - dan guld, och mar - mor - ste - nar kring dess väg - gar.

h. *Nl*, Strömfors, Kulla.
Sj. *Karin Salenius*, f. 1901.

Uppt. *Sulo Salonen* 1921.

I Ös - ter - ri - ke där är ett slott, det är så un - der - ligt att
skå - da med rö - dan ro - - sor och med rö - dan gull, med
rö - dan gull, med mar - mor - ste - nar till dess väg - gar.

<p>A. KY, S.L.S. 26, 274.
 B. LF, R3, 165, 262.
 C. KN, I.N.E. Saml. O. A. (a₁); även S.L.S. 523, 36. (a₂)
 D. »Den olycklige hertigen», HI, S.L.S. 82, 280.¹
 E. »Österrikarvisan», PÖ, S.L.S. 1, 116.
 F. ÅI, S.L.S. 29, 92. (c)</p> | <p>G. »Den oskyldige kaptenen», SA, S.L.S. 40, 150.
 H. JO, Svenssons saml. 4, 87.
 I. KO—HO, S.L.S. 75, 119.
 J. NA, S.L.S. 367, 146. (e)
 K. BÖ, S.L.S. 508, 58. (d)
 L. PÅ, S.L.S. 367, 1371. (f)
 M. ST, S.L.S. 328, 97. (h)
 N. VÖ, R5, 186, 14a.
 O. LT, S.L.S. 360, 144.</p> | <p>MELODI.
 Översikt.</p> |
|---|---|---------------------------------------|

A.

Varianter.

Kyrkslätt. Uppt. S. Perklén 1891.

1. Det ligger ett slott uti Österrik,
 det var så skönt uppbyggt
 med silver, guld, ja dyrbart guld,
 och med dyrbara stenar uppfört.

2. En ung furste därinne slöts,
 hårt i bojor han fångslad var,
 under jorden allt femtio famnar
 bland maskar och ormar inneslöts.

3. Hans fader ifrån Rosenborg
 till tornet dit kom fort:
 »Ack, min son, min käre son,
 hur du är fångslad svårt.»

4. »Ack, min far, min käre far,
 fångslad hårt jag är
 under jorden femtio famnar
 i plågor, jämmer och besvär.»

5. Fadren gick upp till konungen
 och föll på knä till jorden:
 »Nådigaste herre, hör än en gång
 varför är min son i fångselsetvång?»

6. »Uppriktigt jag vill säga dig,
 honom har min dotter kär;
 därför han fångslad i tornet är
 och av mig dömd till döden.»

7. »Min nådige herre konung,
 giv mig den fångne fri.
 Femtiotusen gullpenningar
 jag giva vill för var droppe blod.»

8. »Guldpenningar ej hjälper här,
 dö måste han än, ty se,
 gullkeden på sin hals han bär,
 för den han sitt blod måste ge.»

9. »Fast om hans hals gullkeden är,
 ej stulit har han det för sant.
 En skön älskvärd jungfru har gett ho-
 nom den
 som trogen kärleksunderpant.

10. Sen det till jungfruns kunskap
 kom,
 att fången avrättas skulle,
 då sände hon sin röda sidenduk
 hans andes uppgivning till tecken.

11. Brev hon skrev på detta vis:
 »Innan du din ande uppgiver,
 skåda än en gång kring världen så vid,
 blicka även upp till tornet.

12. Och vid du somnar, jag förgås,
 det förbundet låtom oss göra.
 I eld jag slottet tänder så
 och låt oss från världen skiljas.

13. Själén Gud Fader tage i sitt hägn
 upp till sitt himmelska rike.
 Hämnden giv där uppifrån
 den oss ej unnade varandra få.»

¹ Mel. som nr 227 i gamla svenska psalmboken. Anm. av uppt.

14. Då fången ifrån tornet togs
och sakramentet honom gavs,
till Kristus han ropade i sin nöd:
»Är det min tid, att jag måste dö?»

15. Sen han på heden leddes ut
och på trappan skulle uppgå,
till mästerman han sade då:
»Låt mig leva litet ändå.»

16. Mästerman sade: »Nej, intet mer
du månde mig nu förhindra,
giv mig din silkesduk så här,
därmed jag din ögon förbinder.»

17. »Bind ej ännu mina ögon till,
än en gång jag världen vill se,
om ej aldrig härefter mer
med mina ögon jag den ser.»

18. Hans fader uppå heden stod
och grät bittert en tåreflod:
»O, min son, min älskade son,
din död jag hämnas skall.»

19. »Ack, min far, min käre far,
gör ej hämnd över denna död.
Oskyldigt dö är sorg och nöd,
Gud själv mitt blod skall hämnas.

20. Ej sörjer jag min ungdomstid,
ej världens skönhet eller mer,
blott hon min unga sköna brud,
som bittert mig begråter nu.»

21. Så fursten utredde sin sidenduk
att fladdra för starka vinden;
det var tecken åt jungfrun till slut,
som i eld det slottet förbrände.

22. På detta sätt uti en stund
två älskande unga förgingo;
fursten hängd och jungfrun bränd
för sin trogna, hjärteliga kärlek.

23. På tredje dagen efter händelsen
från himlen kom ned en ängel
och befallte hans lekamen taga ned,
heller skall staden förbrännas med.

24. Sedan kom ock hämnden stor,
varmed betaltes denna död.
Åskan på heden nederslog,
och sexhundra själar förgingo.

25. Lären envar av detta här
att två älskande ej åtskilja
ifrån varandra hjärtlost så
emot deras egen vilja.

26. Den människa förstockad är,
som så illa sig beter.
Från Gud må han förskjuten bli,
om hon sig ej ångrat har.

27. Det är nog värt att veta,
vem denna visan haver gjort;
en vacker sköner jungfru, hon
i slottet uppbrann, det är sport.

B.

Lappfjärd, Dagsmark. Sj. Karl Gustav Lång. Uppt. J. E. Wefvar 1875—76.

1. Det ligger ett slott :,: vid Öster-
rik, :,:
som är så väl bebunden
av silver och :,: av röda gull, :,:
som är så väll med marmorstenar upp-
murad.

2. Där inne ligger :,: en unger hertin, :,:
där ligger han till livsfånge
femtio famnar :,: under jord :,:
bland drakar, etter och ormar.

3. Hans fader kom från :,: Gyllen-
borg¹ :,:
till tornet han sig gingo:
»O ack, min allra :,: käraste son, :,:
hur sitter du här så hårt bunden
(fången)?»

4. »Ack, fader kär, :,: ack, fader min, :,:
jag sitter här så hårt bunden
femtio famnar :,: under jord, :,:
bland drakar, etter och ormar.»²

¹ Enl. annan var.: Gyllende land, Gyllende land.

² Även: Bland drakar, ormar och örter.

5. Hans fader fram :: för konungen
gick :::
»Låt mig den fången få förlösa,
tio tusen gylden :: giver jag er, :::
för denna mansens bloddroppa.»
6. »Tio tusen gylden :: här ej hjälpa
vill, :::
den herren måste dödas.
Omkring sin hals bär han ::: en gull-
kedja röd, :::
den haver hans liv förkortat.»
7. »Bär han en gullkedja röd ::: kring-
om sin hals, :::
den haver han ej stulit,
utan en ung jungfru ::: haver honom
den skänkt :::
till en trolovningsgåva.¹
8. De togo den fången ::: ur tornet ut, :::
på stegen måste han stiga.
Hon ropte: »O, Herre i himmelsk tron,
min du är nu för hand[e]n.»
9. De ledde den fången ::: på plat-
sen upp :::
och skänkte honom sakramente;
på steglen måste han steglas.
10. Hans fader ::: uppå platsen
stod, :::
hans ögon de runno så svåra:
»O, ack, min aldra ::: käraste son, :::
jag vill din död vedergälla.»
11. Ack, fader kär, ack, fader min,
min död kan ni ej vedergälla,
- ej komber min själ ::: till pino svår, :::
oskyldig måste jag dödas.»
12. »Giv mig hit ::: din silkesduk, :::
jag vill dina ögon tillbinda.»
»Ack mästare min, bind ej mina ögon
till,
låt mig än litet få leva.»
13. »Du längre ej nu leva får, ej
leva får,
ditt timglas är nu redan utrunnet,
men giv mig hit din ::: silkesduk, :::
jag vill dina ögon tillbinda.»
14. »Ack, mästare min, bind ::: min
ögon ej till, :::
låt mig först världen beskåda,
jag ser henne nu dock ::: aldrig mer :::
med mina svartbruna ögon.»
15. Så kom uppå den ::: tredje dag :::
en ängel av himmelen,
som bad, att liket skulle nedtagas,
eljest ville han staden neddränka.
16. Om natten kom ::: en hämnd
så svår, :::
hans död blev vedergullen,
::: och nederslog :::
människor över tri hundra.
17. Vem denna visan ::: haver
gjort, :::
det må var man veta,
det haver varit ::: en jungfru skön, :::
till sin vän i Österrik.

C.²

Korsnäs. Sj. Karl Lillmars, f. 1842. Uppt. Otto Andersson 1902.

1. Det ligger ett slott i Österrik,
som är så väl bevunden
med silver och med röda gull
och med uthuggna stenar uppbyggd
murar.
2. Därinne ligger ock en unger till.
På sitt liv ligger han fången
trettio famnar under jord,
bland drakar, utter och ormar.

¹ som sin vän till en trolovning.

² Avvikelser i en år 1930 upptecknad variant efter samma sångare (S.L.S. 523, 36):
1 bebunden; 4 förvädat; 6 Ack lätt . . . ; 8 H. ö. så svåra de runno; 10 . . . jag lida;
11 för min jungfru s. f.; 13 så stark; 13 vedergäller; 13 till mark.

3. Hans fader gingo för konungen in
att denna fången få lösa:
»Och tiotusen gyllen det ger jag er
för denna fångens bloddroppar.»

4. »Men tiotusen gyllen de hjälpa ej.
Den herren måste dödas.
Han bär en gullked på sin hals,
den haver hans liv förrådit.»

5. »Bär han en gullked på sin hals,
den haver han icke stulit,
utan en jungfru honom skänkt
för sin vän till en trolovning.»

6. De förde honom på den platsen
nu.
På stegel månede han stiga.
Han sade till: »Ack, mästerman,
ack, låt mig litet få leva.»

7. Men mästerman han sade nu:
»Du vill mig icke besvika,
utan ta hit din silkesduk.
Jag vill dina ögon tillbinda.»

8. »Men bind ock icke mina ögon till,
jag vill först världen beskåda.
Jag ser ock henne aldrig mer
med mina mörkbruna ögon.»

7. Hans fader uppå platsen stod,
hans ögon de tårade runno.
»Ack, kära son, ack, kära son,
jag vill din död vedergälla.»

10. »Ack, kära far, min fader kär,
du vill min död vedergälla.
Men kommer min själ till pinan svår,
oskyldigt månede jag lida.

11. Men jag sörjer ej mitt unga liv,
ej heller världsens ära,
men jag sörjer mest för min vän så fin,
som sörjer och gråter så svåra.»

12. Så kom uppå den tredje dag
en engel från himmelen neder.
Han sade de skulle liket nedta,
eller skulle han staden nedsänka.

13. Så kommo där en hämnd så stor;
hans död blit vedergälliden,
och hastigt slogos ned till jord
människor över femhundra.

14. Och vill ni veta, vem visan diktat
har?
Det skall ni också få veta.
Det var också en skön jungfru
allt ifrån Österrike.

D.

Hitis, Böle. Sj. Lisa Rosenlund. Uppt. J. E. Wefvar 1880-talet.

1. Det står ett slott :, i Österland :,
det är så högt bebundet
med silver och med :, rödan gull :,
med marmorstenar uppmurat.

2. Där inne ligger en :, unger her-
tig :,
för sitt liv ligger han fången
femtio famnar :, under jord :,
bland drakar, etter och ormar.

3. Hans fader red, :, ifrån rosen-
gård, :,

så svårt hans ögon de runno:
»Min aldra käraste, :, käraste son, :,
huru svårt ligger du här bunden.»

4. »Ack, fader min, ack, fader kär,
min död kan ni ej vedergälla.»
Hans fader nu för :, konungen steg, :,
hans ögon de runno så svåra.

5. »Tiotusen gyllen :, så giver jag :,
för denna mansens blodsdroppar.»
»Tiotusen gyllen :, de hjälpa ej :,
den herren han måste väl dödas.

6. På sin hals bär han :, en gull-
ked, :,
den haver hans liv förornat.»
»Bär han en gullked :, uppå sin hals, :,
den haver han icke stulit.

7. Utan den haver :, honom en :,
jungfru skänkt till trolovning.»
De togo honom av :, tornet ut, :,
de gävo honom sakramente.

8. Han rofte: »Kriste, :, himmelsk
tro, :,
nu är min död förhanden.»
— — — — —

9. Mästerman sade: :, »Ej längre nu :,
jag aktar dig hugsvala.
Så tag nu hit din :, silkesduk, :,
jag vill dina ögon tillbinda.»

10. Han sade: »Bind mina :, ögon
ej till, :,
låt först mig världen beskåda.
Jag ser henne :, aldrig mer :,
med mina svartbruna ögon.»

11. Men vem denna visan :, haver
gjort, :,
det må väl var man veta.
Det haver varit en :, jungfru skön, :,
sin vän i Österrike.

E.

Pörtom. Sj. «Back-Mossin». Uppt. Joh. Dahlbo 1882—1883.

1. Det ligger ett slott i Österrik,
det är så välvtt och sirat
med silver och med röda guld,
av marmorsten uppmurat.

2. Därunder ligger en unger hertin;
på sitt liv ligger han fången
väl femtio alnar under jord
bland etter, drakar och ormar.

3. Hans fader kom från Rosenborg
och ville den fången lösa:
»Tiotusen gyllen giver jag er
för denne fånges bloddroppar.»

4. »Tiotusen gyllen hjälper ej,
den herren måste dödas;
han bär en guldkedja omkring sin hals,
densamma haver han stulit.»

5. »Bär han en guldkedja på sin hals,
den haver han icke stulit.
Den haver en jungfru honom skänkt,
som sin vän till trolovning.»

6. De ledde honom på platsen ut,
de ville hans ögon tillbinda.
»Bind mina ögon intet till,
låt mig först världen beskåda.

7. Jag ser dock henne aldrig mer
med mina svartbruna ögon,
jag sörjer ej mitt unga liv,
ej heller världslig ära.

8. Jag sörjer mest min jungfru
skön,
hon gråter och jämrar sig svåra.»
De avlivade honom på ynkeligt vis,
hans kropp den mände de stapla.

9. Då kom där straxt en ängel ned,
som sa, di sku liket nedtaga:
»Om ni det intet göra vill,
så skall jag staden uppbränna.»

10. Därefter kom en hämnd så
stark,
nedslog till mark
människor över trehundra.
— — — — —

F.

Åland. Uppt. Karl Ekman 1892.

1. I Österrike där stod ett slott,
det är så underligt stofferat
med rödan rosor och :: med rödan
gull ::
och pärlmorstenar till dess murar.
2. Därunder vilar en ung kapten,
som för sitt öde har blivit fången,
ja femton alnar :: allt under jord, ::
allt ibland drakar och bland ormar.
3. Så kommo då hans fader dit
och ville fången igenlösa,
ja, tiotusen det bjuder han, det vå-
gar han,
allt om den fången bliver löser.
4. Ja, tiotusen det ej förslår,
för han har rövät av sig livet;
på halsen bär :: en guldkedja röd, ::
och därför måst han lida döden.
5. Bär han en guldkedja röd,
så har han den väl inte stulit,
den har han fått av sin lilla vän, en
flicka huld,
den har han fått till en belöning.
6. Så leddes då den fången ut,
han skulle ut att gå till döden.
Då ropte han: »Ack, herre Gud, pris
vare Gud,
allt detta lider jag oskyldigt.
7. Ja, inte sörjer jag för jag skall dö,
för detta lider jag oskyldigt;
jag sörjer mest för min lilla vän, en
flicka huld,
jag tror hon sörjer sig till döden.»
8. »Sörj inte du för din lilla vän,
för hon är döder och begraven.
I himmelen där råkas ni, där träffas ni,
allt på den stora domedagen.»

OTRYCKTA
TEXTER.
Översikt.

G. (str. enl. F: 1—8). Saltvik, Haga by. Sj. Alma Hällström. Uppt. J. Torckell 1893.
H. (1—8). Jomala, Ytternäs. Sj. Erik August Sundell. Uppt. A. P. Svensson.
I. (1—8). Korpo—Houtskär. Uppt. H. Fagersten 1900.
J. (1—8). Nagu, Trunsö. Sj. Olga Maxén, f. 1872. Uppt. G. Dahlström 1924.
K. (1, 2, 6—8). Brändö, Jurmo. Sj. Amanda Österlund, f. 1881. Uppt. A. Adolfsson 1928.

L. (1—4, 6). Pärnä, Fantsnäs. Sj. Olga Öhberg, f. 1879. Uppt. G. Dahlström 1924.
M. (1—5). Strömfors, Kulla. Sj. Karin Salenius, f. 1901. Uppt. Sulo Salonen 1921.
N. (1¹⁻³2^{1,2}, 5, 36, 3 a^{1,2}2^{3,4}, 7, 3^{1,3,4}, 5, 4^{1,4}, 7 a, 8 a). Vörå. Uppt. J. E. Wefvar 1875—76.
O. (1—3). Lappträsk, Lindkoski. Sj. Gustav Broberg, f. 1859 och Henrik Backas, f. 1847. Uppt. R. Hollméus 1911.

Avvikelser i G—O enligt F.

¹ Här (Där) ligger ett slott :: i Österrik :: N, O; står G, H, J, K; finns L, M—¹ Som är . . . H, J, K; Som var . . . I; så dejeligt s. G.; väl utsirat N; Som är så underbart att skåda L, M; Det ä. s. väl uppbyggd O—¹ M. röda r. G, I—K, M; [med] M; Med silver och . . . O; Där röda r. och det r. g. L; Med marmorstenar :: och röda guld ::; N; vid omtagn.: ja r. g. G, L—¹ pellmostenar G; marmorstenar H, J—L; till d. väggar L, M; Marmorsten uppmurat O.

² En ung sjöman L, M; Därinne (så) ligger en ung hertin N, O—² S. f. sin oskuld

. . . . G; [har] blivit I, K—M; fångad I; På sitt liv så ligger han fången N; Hårt i bo-jor han fångslad var O; Väl femtio f. ::; under j. ::; N—² För femton . . . I, K; Allt under jorden femtio famnar O—² [Allt] J, K, N; och bland lejon I; ormar o. b. drakar K—M; drakar, etter och ormar N; Bland maskar och ormar inneslöts O.
³ S. kommer . . . H; Sen kommer då . . . I; Då k. där . . . J; sen så kom då . . . L, M; Ty fadren in ::; till konungen gick ::; N; Hans fader kom ::; från Roseborg ::; O—³ Och skulle . . . H, J; Han ville . . . L, M; Vor lindes [?] tornet hon gångar

O—3^a [Ja] L, M; det lova h., d. våga h. G; [det v. h.] H; det vågar h., det lovar h. M; För tiotusen det lovar han H—J, L; Hundra gullen :; giver jag dig :; N; Ack min son, min käresta son O—3^a Blott den f. H; Allt om dem f. I; Om den f. J; bleve lösen H—J; blir belöster G; Om han d. f. finge lösa L, M; Om du låter den fången undkomma N; Som hornhoradt [?] ligger du här fången O.

3 a¹ Ack fader huld, ack fader kär N—3 a² Jag ligger här hårt fången N.

3 b¹ Ty fadren :; uppå muren steg :; N—3 b² Huru hårt ligger du här fången N.

4¹ Men . . . G; För . . . H; Nej . . . I; Nu . . . J; Tiotusen (det) förslår visst ej L, M; Hundrade gullen :; hjälper ej nu :; N—4² Ty . . . G, I, L, M; För . . . H; mördat av en (mig) I. L; tagit av en I. M; r. från sig I. G; r. oss i livet H, I—4³ P. h. han bär . . . G; För uppå h. H, J; Men där p. h. I; där bär han . . . H—J; Kring h. b. han en kedja r. L, M; ja, en guldked L—4⁴ O. d. skall . . . H; Till döden måste han gånga N.

5¹ [väl] G; [röd] H; B. h. på halsen en g. r. I; Den kedjan röd han om halsen bär M; En guldked b. h. uppå (omkring) sin hals N—5² [Så] h. h. väl henne H; intet s. H, I; Den h. h. fått men icke s. M.; Den haver han icke s. N—5³ [en f. huld] M; Utan

;: en jungfru skön :; haver honom skänkt N—5⁴ Som en vän till sin trolovning N; till en trolovning I.

6¹ Sen så I. där f. n. L—6² Att han . . . K; För att h. s. lida döden I; ut och gå t. d. J; utgå allt t. d. G; att lida d. H, K, L—6³ D. rofte . . . H; Han ropade K; Han ropar då L; ack (o) store Gud K, L; ack Herre Gud K; pris vare dig I—6⁴ [Allt] H, J.

7¹ Intet . . . K; för att jag . . . J; fast jag s. d. H, I, K; Jag sörjer ej :; mitt unga liv :; N—7² Ty det allt . . . G; Ty detta . . . I, K; oskyldig K; saknas i J; Ej heller världens ära N—7³ Mest sörjer jag . . . I, J; Men allra mest :; min jungfru skön :; N—7⁴ i döden K; Som gråter och jämrar sig så svåra N.

7 a Giv mig hit :; din silkesduk :; din ögon vill jag tillbinda. :; Ack mästerman, :; låt mig först världen beskåda. Jag ser henne dock :; aldrig mer :; med mina svartbruna ögon N.

8¹ Ty hon är I, K; allaredan döder I; död där opp i graven K—8² Förrän uti h. d. träffas vi, d. kyssas vi H; Men (För) uti h. d. träffas ni, d. råkas ni I, J, K—8⁴ Uppå . . . J, K.

8 a Han gick i döden och alla andra, som åskådade hans oskyldiga död, gingo i döden med honom N.

79. Barnamörderskan.

- MELODI. a. KO, S.L.S. 352, 155 (G); även LF, f. KB, S. Snåres saml.
 Översikt. S.L.S. 523, 72. (B) g. RE, S.L.S. 63, 76. (K)
 b. NA, S.L.S. 352, 158. (M) h. SB, R3, 165, 197. (C)
 c. KB, S. Snåres saml. i. FB, I.N.E. Saml. O. A. (U)
 d. FÖ, S.L.S. 512, 65. (I) j. ST, Nyl. III, 138. (E)
 e. KB, S. Snåres saml. (A)

Varianter. a.¹ Åb, Korpo, Rosklax. Uppt. Greta Dahlström 1923.
 Sj. *Levina Andersson*, f. 1854.

Och jung - - frun hon gån - gar sig åt vård - går - den
 lín - da - de sitt barn u - ti snö - vi - tan

1 2
 in, hon linn, och hon trodd, att in - gen var som såg

1 2
 det, och där - för tog hon li - vet ut - av det det.

b. Åb, Nagu, Nötö. Uppt. Greta Dahlström 1923.
 Sj. *Levina Johansson*, f. 1866.

I mor - gon så fyl - ler jag mitt a - der - ton - de år,
 i mor - gon så skall jag vid stu - pe - stoc - ken stå,

där skall mitt un - ga hjär - te - blod rin - na. Det

ha - ver jag för syn - der - na mi - na.

¹ Var. fr. LF (S.L.S. 523, 72): 2. reprisens 2. takt: f f g b; takten icke punkterad.

c. Öb, Kronoby.

Sj. *Fia (Ståhl) Hagkvist.*

Uppt. Sigurd Snåre.

d. Ål, Föglö, Horsholma.

Sj. *Amanda Franzén, f. 1870.*

Uppt. Alfhild Adolfsson 1929.

Och jung-frun hon gån-gar sig åt borg-går-den in, hon
lin-da-de sitt barn i snö-vi-tan linn. Hon trod-de det var
in-gen som såg det, och där-för tog hon li-vet ut-av det.

e. Öb, Kronoby.

Sj. *Ture Björklund.*

Uppt. Sigurd Snåre.

Ung jung-frun hon gån-gar sig i borg-går-den in.
Där fød-de hon ett barn, som hon la-de i sitt linn.
Hon trod-de de var in-gen som såg det, där-fö-re så tog hon
li-vet ut-av det.

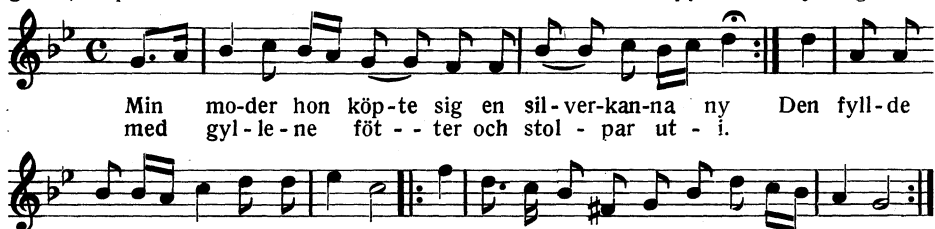
f. Öb, Kronoby.

Sj. *Leander Lillbjörk.*

Uppt. Sigurd Snåre.

g. *Öb, Replot.*

Uppt. Vilh. Sjöberg 1897.

Min mo-der hon köp-te sig en sil-ver-kan-na ny Den fyll-de
med gyl-le-ne föt - - ter och stol - par ut - i.

hon med blanka riks-dal-rar. Själv vil - le hon med ko-nun-gen få ta - la.

h. *Öb, Sideby.*Sj. *Ida Josefina Josefsdotter Lassfolk.*

Uppt. F. Salenius 1870-talet.

Och jung-frun hon gån-gar sig på bor-gar-går-den

in. Där föd-de hon ett li---tet spe---bar---ne.

Där föd-de hon ett li---tet spe--bar--ne.

i. *Åb, Finby.*Sj. *Tilda Troberg.*

Uppt. Otto Andersson.

I dag fyl-ler jag mitt a---der-ton-de år, i

mor-gon så vill jag, att mitt bröl-lop skall stå. Då skall mitt un-ga blod

rin-na lik vatt-net i de stri-dan-de ström-mar.

j. Nl, Strömfors.

Om af -- to -- nen jum -- fru -- nen sitt lil --- la fos -- ter
Om mor -- go -- nen brud -- gum -- men till hen -- ne då

fick. Det var ju ett stort un -- der att hon tor -- de, allt
gick.

för den ynk -- li -- ga hand -- lin -- gen hon gjor -- de.

A. KB, S. Snåres saml. (e)	K. RE, S.L.S. 63, 41. (g)	TEXT.
B. LF, S.L.S. 523, 73. (a)	L. RE, R3, 165, 387.	Översikt.
C. SB, R3, 165, 197 (originalanteckning i R3, 165, häfte 21 s. 40). (h)	M. NA, S.L.S. 352, 159. (b)	
D. Helsingfors, Svenssons saml. 4, 42.	N. Nykarleby, R5, 186, 301.	
E. ST, Nyl. III, 138. (j)	O. NV, S.L.S. 1, 238.	
F. MA, R3, 155, XXV.	P. TJ, S.L.S. 35, 124.	
G. KO, S.L.S. 352, 156. (a)	Q. KV—MA—SÅ, S.L.S. 25, 27.	
H. KO, S.L.S. 367, 235.	R. PL, S.L.S. 127, 123.	
I. FÖ, S.L.S. 512, 66. (d)	S. Ål, B.A. 2 n:r 18.	
J. SA, I.N.E. 6, 55.	T. SJ, Nyl. III, 139.	
	U. FB, I.N.E. Saml. O. A.; även S. Grönfors saml. (i)	

A.

Varianter.

Kronoby. Sj. Ture Björklund. Uppt. Sigurd Snåre.

1. Ung jungfrun hon gångar sig i
borggården in,
där födde hon ett barn, som hon lade
i sitt linn.
Hon trodde de var ingen, som såg det,
därföre så tog hon livet utav det.
2. »Det var min yngsta broder, som
stod mig för när,
det var min yngsta broder, som plågar
mig mest;
han har fångslat mig i band och i bojar.
Gud nåde mig här uslaste fånge!
3. Och modren hon köpte mig en
silverkanna ny
med röda gullfötter och stolpar uti.
Den så fyllde hon med blanka riksdaldrar;
själv ville hon med konungen tala.
4. Men konungen talte till modren:
»Väl så är silverkannen ny, den passar
jag ej på,
ej heller på er blanka riksdaldrar,
ty er dotter skall sin gärning själv
betala.»

5. »I dag så fyller jag mitt adertonde år,
i morgon skall min bröllopsdag här stå,
då skall mitt unga blod härpå rinna
liksom vattnet uti stridande strömmar.

6. Nu ser ni flickor alla, som står mig
för när,
nu ser ni flickor alla, som jag har så kär.
Låt icke falska gossar eder bedraga,
ty då får ni sorg i alla edra dagar.»

B.

Lappfjärd. Sj. Selma Roos, f. 1878. Uppt. Alfhild Adolfsson 1930.

1. Och jungfrun hon gångar sig i
borggården in,
där linda hon sitt barn uti snövita lind.
Hon trodde där var ingen som såg det,
därföre tog hon livet utav det.

2. Men hennes yngsta broder han
såg nog däruppå,
han såg, hur hon gjorde, och hur hon bar
sig åt,
han fängslade henne i band och i bojor.
»Gud nåde mig armaste fånge!«

3. Min moder lät köpa en silverkanna
då
med fyra gullfötter och stolpar om-
kring.
Den fyllde hon med blanka riksdalder
och ville dem till konungen föra.

4. »Nej, aldrig bryr jag mig om er
silverkanna då,
ej heller eder blanka riksdalder.
Er dotter skall sin gärning själv försona.»

5. »I dag så fyller jag mitt adertonde år,
i morgon så skall jag till stupestocken
stå;
där skall mitt unga hjärteblod rinna.
Det har jag för synderna mina.

6. Ack hör ni, unga flickor, som
ståndar mig så när,
som världen känner litet och henne icke
lärt,
låt aldrig falska gossar er bedraga,
då får ni sorg i alla edra dagar.»

C.

Sideby. Sj. Ida Josefina Josefsdotter Lassfolk. Uppt. J. E. Wefvar 1875—1876.

1. .: Jungfrun hon gångar sig på
borgargården in, .:
.: där födde hon ett litet späbarne. .:

2. .: Hon svepte det barnet i snövita
linn, .:

3. .: Hon lade det barnet i borgar-
muren in, .:
.: det var en grymmer gärning, som
hon gjorde. .:

4. Det var min yngsta broder, som
stodo mig där när. .:

5. .: »Han fängslar mig i band och i
bojor. .:
.: Gud nåde mig armaste fånge! .:

6. Min moder hon skänkte mig en
silverkanna då
med röda gullfötter och stolpar däruppå,
den fyllte hon med blanka riksdaldrar;
då ville hon åt konungen betala.»

7. Men konungen han svarade min
moder alltså,
att »eder silverkanna den passar jag
ej på,
ej heller edra blanka riksdaldrar,
er dotter skall sin gärning själv betala.»

8. »I dag nu så fyller jag mina adertonde år,
i morgon så skall jag för stupestocken stå,
där skall det unga blodet få rinna
som vattnet i de stridande strömmar.

9. Ack, hör nu unga flickor, som
kringom mig här stå, :,:
låt falska gossar icke er bedraga,
då får ni sorg i alla edra dagar!»

D.

Helsingfors, Sörnäs. Ur fru Bergströms häfte. Uppt. A. P. Svensson.

1. Om aftonen, då jag mitt lilla foster fick,
om morgonen, då jag till brudgummen gick,
jag lindade det i finaste linne
och kastade det uti stridaste ström.

2. Min moder lät stöpa mig en silverkanna ny
med fyra förgyllande fötter uti,
den fyllde hon med blanka riksdaldrar,
själv ville hon till konungen fara.

3. Att lösa mitt unga liv, om hon det kunde få,
mitt lilla unga liv det passar jag ej på,
jag hoppas, att det är tillfreds givet,
sen jag för mina synder lidit.

4. I dag så fyller jag mitt adertonde år,

i morgon så vill de mitt bröllop skall stå,
i morgon skall mitt röda blod rinna
som vattnet i den strida strömmen.

5. Det mesta mig ångrar, så ångrar det mig mest,
min yngsta morbroder han fängslade mig först,
han fängslade mig hårt och han bundo,
o, ve, mig stackars syndare arma.

6. Hören nu alla på, flickor båd stora och små,
låt gossar aldrig eder bedraga,
sen får ni sorg i alla edra dagar.

7. Ty gossars släta ord och deras falska tal
har gjort mången flicka stor smärta;
sen sjunger vi med sorgfullt hjärta.

E.

Strömfors.

1. Om aftonen jungfrunen sitt lilla foster fick,
om morgonen brudgummen till henne då gick.
Det var ju ett stort under att hon torde
allt för den ynkliga handlingen hon gjorde.

2. »Min moder hon köpte sig en silververkanna ny
med fagra förgyllande bokstäver uti.
Hon fyllde den med rödaste dukater;

själv ville hon till kejsaren fara,
blott att mitt unga liv få spara.

3. Mitt unga liv, mitt unga liv, det passar jag ej på,
det är så av Gudi tillgivet,
att jag för mina synder skulle lida.

4. Men ett är det mig ångrar, det ångrar mig allra mest,
min yngsta morbroder han fängslade mig mest,
han fängslade mig och hårt bundo,
Gud nåde mig syndare till armod.

5. I dag så fyller jag mitt adertonde
år,
i morgon ville jag, att mitt bröllop skulle
stå,
i morgon skall mitt röda blod rinna
som vattnet i de stridande strömmar.
6. Ack, hören I mig flickor, både
stora och små,

låten ingen falsker gosse er bedraga.
då har ni sorg i alla edra dagar.

7. Gossars söta munnar och deras
falska tal
har gjort mängen flicka i stor oro och
kval.
Först göra de stor ångest och stor smärta,
sen skratta de med glädjefullt hjärta.»

F.

Malax. Uppt. Eliel Aspelin 1870.

1. När som jag var på mitt fjortonde
år,
stor sorg, stor smärta mig kommer
uppå.
O, sötaste ord och smärta,
bedragen är jag i mitt hjärta.
— för Gud han vet jag är bunden i
vånde,
Gud trösta mig, fattiga fånge —

Gud, låt ingen ungdom få henne så
varm.

4. Min äldsta syster satt brud uti bänk,
alla små svenner de gåvo henne skänk,
men mig uti fängelse hårda.

2. Om aftonen jag mitt foster fick,
om morgonen jag till kyrkan gick,
mina händer de äro så vita,
mina kinder de äro så lika.

5. Min äldsta syster hon följde mig in
med röda gullkronan och rödblomma
kind
med mig uti fängelse hårda;
min fader han sörjer så svåra.
— för Gud han vet jag är bunden i
vånde,
Gud trösta mig, fattiga fånge —

3. Min säng han är bäddad av tjära
och halm.

- OTRYCKTA
TEXTER.
Översikt.
- G. (str. enl. A: 1—3, 5, 6). Korpo, Rosklax. Sj. Levina Andersson, f. 1854. Uppt. G. Dahlström 1923.
- H. (1—3, 5, 6). Korpo, Utö. Ur lotsen Isakssons visbok, dat. 1891. Uppt. G. Dahlström 1924.
- I. (1—3, 5, 6). Föglö, Horsholma. Sj. Amanda Franzén, f. 1870. Uppt. A. Adolfs-son 1929.
- J. (1, 2, 5, 3, 6). Saltvik. Sj. Ida Eriks-son. Anonym uppt. 1910.
- K. (3—5). Replot. Uppt. Vilh. Sjöberg 1897.
- L. (5, 3, 4). Replot, Vallgrund. Uppt. J. E. Wefvar 1875—1876.
- M. (5, 6). Nagu, Nötö. Sj. Levina Jo-hansson, f. 1866. Uppt. G. Dahlström 1923.

- N. (str. enl. C: 1¹, 2¹ 3¹ 3 a¹, 4¹ 5, 8, 9, 6, 7¹ 7² 7³ 7⁴). Nykarleby. Uppt. J. E. Wefvar.
- O. (1¹, 2¹ 3¹ 3 a², 4¹ 4¹ 5¹ 6, 7—9). Neder-vetil. Sj. Anna Maria Slotte. Uppt. J. Holgers 1882—1883.
- P. (1, 3² a, 4¹ 5, 8, 6¹, 3, 4, 7¹, 2, 4, 9). Ter-järv. Uppt. John Finnäs 1895.
- Q. (1¹, 2¹, 3¹ 3 a¹ 3², 4¹ 5, 6—9). Kvevlax—Malax—Solv. Uppt. Th. af Reeth 1891.
- R. (1¹, 2¹, 4¹ 5, 8, 6). Petalax. Sj. Maria Lovisa Joh. Eriksdotter Rusk l. Åberg. Uppt. I. Smeds 1881.
- S. (1, 2¹ 3, 4¹ 5¹, 8, 9). Åland? Uppt. Fri-dolf Andersson 1909.
- T. (str. enl. D: 4, 5, 2, 3, 6, 7). Sjundeå.
- U. (4, 1², 4¹ a¹, 2). Finby, Pettu. Sj. Tilda Troberg. Uppt. Tyra Renqvist.

Avvikelser i G—M enligt A.

1¹ åt borggården i. H, I; åt vårdgården i. G—1² Hon lindade sitt barn (ut) i snövitans linn G—I; Hon lindar sitt barn i snövitans linn J—1³ H. trodd, att det var . . . H; H. t. att ingen var som s. d. G—1⁴ Och därför tog . . . G, I, J.

2¹ Men hennes y. b. G—J; han såg det ändå G—I; han såg allt vad hon gjorde J—2³ Han såg hur hon gjorde G—I; Han såg allt vad hon gjorde J; och hur hon bar sig åt G—J—2² H. fängslade henne i . . . G—I; H. lät fängsla henne i . . . J—2⁴ [här] armaste fånge G—J.

3¹ Hennes moder lät köpa en s. n. G; Men hennes mor lät köpa en . . . I; Hennes moder lät gjuta en . . . H; O. m. lät laga en . . . J; Min moder h. k. sig en . . . K; Min moder hon låter stöpa mig i silverkannen in L—3² Med fyra g. J; och s. ikring G, H; och s. omkring I; och stolpe uti J—3³ Hon fyllde den med . . . G—J; riksdalar G, K; riksdaler H—J—3⁴ Själv . . . få tala K, L; Hon vill(e) sin dotters gärning betala G—I; För att sin dotters gärning få betalad J.

4¹ M. k. han svarade min moder allt (el. just) så K, L—4² Din silverkanna nya den . . . K; Är silverkannen eder den . . . L—4³ Ej h. edra b. r. L; Ej h. dina b. r. K—4⁴ Din dotter K; själv betala K, L.

5¹ I morgon så . . . G—I; I morgon jag fyller . . . J—5² I m. så skall jag G—L; till stupestocken gå G, H, L; för stupestocken stå I; inför stupstocken stå J; på stupestocken gå K; vid stupestocken stå M—5³ Där . . . hjärteblod rinna G—J, M; Där . . . blod förrinna K; Där s. min u. blodsdroppar rinna L—5⁴ L. v. i de stridiga s. L; Likt vatten i de strida strömmar rinna K; Det haver jag för synderna mina G—J, M.

6¹ Ack hör ni f. a. G; Ack hör ni unga flickor H—J, M; som än ogifta gå G—J, M—6² Som litet känner världen G—I, M; Som känner världen litet J; och mindre kan förstå G, H, J; dess mindre kan förstå I; och mindre än förstår M—6³ Låt aldrig . . . G, I, J, M; Låt intet . . . H; er b. G—J, M—6⁴ Då har ni . . . G, H, M; Då fån I . . . J; på alla e. d. H, I, M.

Avvikelser i N—S enligt C.

1¹ Skön jungfrun O; på borggården in Q; till in b. S; i bojgården in N, O, R; i bojgården in P—1² Där f. h. ju så Q; ett l. spätt barn N, P—R; spätt barne O.

2¹ Det barnet så lade hon i s. I. N; Det barnet hon svepte i s. I. O; Det barnet det svepte hon i s. I. S; Det svepte hon i s. linne(t) Q, R.

3¹ enl. 2¹ N, O, S; Det barnet det lade hon P, Q; i borgemuren i. Q; i bojgården i. O; i stenmuren i. N, P—3² En sådan gärning . . . Q.

3 a² Hon trodde det (el. där) var ingen som såg det N—P; Det var ju mera under att hon torde Q—3 a² Där-(före) tog hon livet utav det O, P.

4¹ Min lilla yngsta broder Q, S; han s. m. näst Q; han stod m. alltför när S; som s. m. nämst N; som stod m. då när P; [där] när O; s. stod här nära till R; vid upprepn.: som gjorde mig väl O.

5¹ H. fängslade . . . O, R; Jag fängslades i . . . Q; H. fängslat m. med b. o. med b. N; H. haver fängslat m. i b. och bojor P—5² G. nåda dig mig uslaste f. P; uslaste flicka N.

6¹ hon köpte sig O; hon köpte (åt) mig P, Q; en s. ny N—Q; Och modren h. köpte

en s. in R—6² Med fyra g. N, Q; och s. (där) uti N, O; och stolparna därtill Q; Med fyra förgyllda guldstolpar uti R—6³ Hon fullte den . . . N; fyllde O—R—6⁴ Själv ville hon med konungen (få) tala N, P, Q; Då v. h. själv med konungen få tala O; En dotter skall sin gärning själv betala R.

7¹ Men k. han s. och sade: se då O—7² Er silverkanna nya den . . . N, O; Din silverkanna ny den . . . Q; Den s. ny mig ej behagar P—7³ Ej h. dina b. r. N, Q; Ej h. på eder . . . O—7⁴ Din dotter . . . Q; E. d. måste själv sin g. betala P.

8¹ [nu] O—Q, S; I d. har jag fyllt N; I d. så haver jag fyllt R; mitt a. år N, O, Q—S; mitt nittonde år P—8² till stupestocken gå N—P, R; på s. stå S; I m. klockan åtta till s. går Q—8³ Då skall . . . N, P; D. s. mitt u. blod Q, R; [få] förrinna O; få utrinna Q—8⁴ S. vatten P; Likt vatten Q, S; Lik vattnet R; uti s. s. O; stridaste s. P; stridiga s. R; den stridaste ström S.

9¹ Ack hör ni flickor alla Q, P, S; Nu sen I flickor alla O; Si på flickor alla N; s. står nu här omkring Q; s. här omkring mig stå S; hur ynk(e)ligt det är N—P—9² L. icke f. g. eder b. N, O; L. aldrig f. g. er b. S; L. aldrig f. vänner e. b. Q; Att låta f. g. sig b. P—9³ Så har man sorg . . . P.

Avvikelser i T, U enligt D.

1³ Hon svepte det barnet i vitaste linn
U—1⁴ O. sänkte d. neder u. stridande s. U.

1 a¹ Under att hon tordes U—1 a² Allt
för den ynkeliga gärning som hon gjorde U.

2¹ lät köpa T.

3² M. unga vackra liv . . . T—3³ Om det
är så av Herren förordnat T—3⁴ Att jag . . .
skall lida T.

4² vill jag att mitt . . . T, U—4³ Och se-
dan mitt . . . T; Då skall m. unga b. r.

U—4⁴ Likt v. i. de stridande strömmar
T, U.

5¹ Men ett är det, som ångrar mig allra
mest T—5² han f. mig mest T—5⁴ Gud nåde
mig s. a. T.

6¹ Och hör ni fattig flickor ett vad jag
beder er T—6² L. eder aldrig gossar b.
T—6³ S. har ni . . . T.

7¹ För g. falska hjärtan o. d. söta t.
T—7³ Nu s. jag med . . . T.

ANMÄRKNINGAR

15. E. Verserna ha sammanslagits två och två, så att originaluppteckning, strofbeteckning 16—32 motsvarar 16—24 i utgåvan.
H. J. E. Wefvar tillägger: »Lisa Rosenlunds far var avlidne båtsman Johan Kimiton från Långnäs by i Dragsfjärd. Av denne har Lisa som barn lärt sig denna sång samt åtskilliga andra, Johan Kimiton jämte sina sex bröder, som alla voro båtsmän på Karlskrona flotta, deltog i 1808 års krig.»
18. E. Redaktionen i Nyl. III, 105 avviker på några ställen från Nyl. alb. IV, 227. Sålunda har vers 1¹ i Nyl. alb. »källarbro», 6² »viden hav», 18² »orgelspel». J. En motsvarande text ingår i S.L.S. 367, 204 och utgör avskrift från ett skillingtryck, som uppbevarats på Vänö i Hitis. Skillingtrycket är tryckt i Falun 1789.
19. G. Vid återgivandet av texten ha vissa skrivformer i den ursprungliga av Joh. Dahlbo avskrivna texten bibehållits, t. ex. »bårs», (str. 10, 11).
26. B. J. E. Wefvar tillägger: angående sagesmannen följande »Gustav Söderman var bonde på Backa hemman i Rosala by ända till 84 års ålder. Han dog 1891 vid 84 års ålder. Hans far var hemma ifrån någon av de estländska öarna med svensk befolkning, men han flyttade över till Nagu eller Kimito för mer än 100 år sedan. Gustav föddes i Finland».
28. V. Sjöberg tillägger: »Wisborsvisan påstås vara hit införd av en birman (birkarl) från Stockholms skärgård, vilken i slutet av 16. årh. hit inflyttat från ovannämnda skärgård och antog här namnet Björkas, vilket ännu innehas av hans efterkommande».
30. A. J. E. Wefvar anför, att han i sin barndom hört en berättelse med nästan likartat innehåll. Berättelsen skilde sig från visan blott däri, att i den en stor orm varje dygn sades sluka en människa och ett lamm. Om han icke fick detta, så sprutade han eld på staden. När turen kom, att en gudfruktig jungfru jämte ett lamm skulle överlämna sig åt ormen, bad hon hela natten förut Gud, att han skulle hjälpa henne. Hennes föräldrar och vänner bådo med. Hon blev ock bönhörd, ty då hon om morgonen med lammet i famnen skulle begiva sig utom staden för att överlämna sig som byte åt det glupska odjuret, kom en ängel i en ung mans skepnad och i vita kläder och frågade henne, varför hon grät. Hon berättade då för honom orsaken till sin sorg och han tröstade henne. När stunden kom, att ormen skulle gripa henne, gick ängeln emot ormen. Men jungfrun sade: »Unge man, ska int ga ti, att e int vederfars hono hesama som mej». Ängeln gick likväl fram emot ormen och stack honom med spjutet i gapet, så att han dog. Sålunda blev flickan räddad.

- E. J. E. Wefvar anmärker: Innehållet i de återstående verserna i visan, vilka icke recitatorn ordagrant kunde återgiva, är det, att Jöran, eller som han benämndes ängelen, red med sin häst på draken, och befalld prinsessan att binda sin mantel om densamma. Hon gjorde så. På detta sätt förde draken fången till staden. För den tjänst Jöran gjorde prinsessan och hela staden, bjöd konungen honom henne till gemål, men Jöran försvann med detsamma. Draken blev dödad.
32. A. Varianten är en avskrift av en av »Trenne helt nya och mycket nöjsamma Kjärleks-Wisor . . . Den andra: Svän Svane wit rest den vägen fram 1806». etc. Visan sjunges efter »en egen behagelig melodie». Användningen av stora bokstäver har vid utgivningen i någon mån normaliserats.
33. B. Beträffande stora bokstäver se föregående anmärkning.
35. A. Str. 2 sjöngs enligt upptecknaren ej av Johanna Sandnabba, utan av en annan person. Omkvädets sista del: »I vänten . . .» vidtager först med str. 13, men »torde böra följa strax efter den förste, såsom man också hör den [visan] sjungas av andra.» Anm. i Joukahainen IX, 265.
46. D. J. E. Wefvar anmärker, att sagesmannen framhöll, att rövarne köpte hustrun för att få äta upp hennes hjärta, ty därigenom trodde de sig bliva osynliga. »När dom sku få i se e männistjujasta, så sku dem val äosynli». Som hustrun var havande, köpte de henne desto hellre för att få två hjärtan: moderns och fostrets.
48. C. Texten är avtryckt med några smärre förändringar i Nyl. III, 85.
51. F. Den här återgivna redaktionen i Nyl. III återgår på A. Borenius-Lähteenkorvas samling, som innehåller dels en med blyerts gjord uppteckning, dat. 1879, dels en renskrift av de 12 första stroforna. Uti originaluppteckningen äro endast begynnelseorden av str. 13—20 antydda. I Nyl. alb. har vistexten på flera ställen »förbättrats». — Borenius-Lähteenkorva uppger, att sången sjöngs vid finska gardets lägermöte i Krasnoje Selo av soldaten Lilja från Ekenäs skärgård. Den meddelades sedermera (1879) Borenius av d. v. stabskapten H. Åkerman. Inledningsstrofen uppgavs överensstämma med Sv. Folkv. 31, 1, 2.
52. A. Uppteckningen är förmodligen gjord i Helsingfors. Sagesmannen hade ej varit i Österbotten på 50 år.
J. I handskriften uppger J. E. Wefvar, att varianten utgöres av »senare tillkomna verser» av föregående variant (I).
53. e. Till denna uppteckning har i samlingen S.L.S. 82 fogats en anmärkning, skriven med blyerts av Wefvars hand. Den lyder: »Melodien fördes av österbottniska timmermän till Virmo sockens prästgård, därifrån densamma omkring år 1845 genom inspektorskan Sofia Vikström, omgift med bonden Ljungberg, fördes till Kihla bys Mellangård i Karis. Från Kihla har samma sång sedan kommit till Hitis». (s. 70). I R6, 198 har samma kommentar av O. R. Sjöberg år 1882 formulerats något annorlunda. Sålunda uppges melodien omkring 1820 ha förts av österbottniska timmermän till Virmo sockens prostgård och år 1858 blivit återhämtad till Österbotten, »varest densamma numera knappt nog torde återfinnas hos allmogen.»
55. B—E. I handskriften äro stroforna i var. B, D och E tvåradingar, i C huvudsakligen treradingar men även två- och fyrradingar. Vid redaktionen har stroforna genomgående behandlats som fyrradingar.
D¹². I uppteckningen anges inom parentes: »Karl i ringen», antydande att visan sjungits som danslek.

63. B. J. E. Wefvar refererar visans fortsättning sålunda: »Berättaren kunde ännu draga sig till minnes, att hon sprang, som han sade, åt fiskarna i havet. När man upptog dem, voro de i varandras armar. Av avund begrov man dem ej i samma grav utan i skilda på var sin sida om kyrkan. På bägges gravar växte ganska sköna träd, som böjde sig såsom en valvbåge med topparna tillsammans över kyrkan».
- Wefvar anmärker vidare: »Denna sång är den enda, som jag fått ifrån Jepo, från den trakten, där finskan talas mer än svenskan».
67. I. Varianten är en avskrift »den andre» av »Tvenne nya och nöjsamma Kjäreleksvisor» (skillingtryck).
72. A. Avskrift av »den förste» av ovan nämnda visor.
78. B. J. E. Wefvar anmärker: »Han hade kommit överens med sin brud, att då mästermannen skulle förrätta sin tjänst, så skulle han giva henne ett tecken, och då skulle hon antända slottet för att sålunda förgöra sig själv. Detta gjorde hon ock. Enligt andra skulle hon låtit inmura sig levande och på detta sätt omkommit.»

RÄTTELSER.

- S. 135, 310. 226, 372. Serafina Björklund, läs Serafia B.
S. 402. Johanna Korsbäck, läs Johanna Korsberg.
S. 441, 467. Emma Jansson, läs Emma Jonsson.
S. 587. Hilda Jonsson, läs Hilda Jansson.
S. 607. Marginalrubrik Melodi, läs Text.

FÖRTECKNING ÖVER SÅNGERSKOR OCH SÅNGARE

Aarne, Ilia 142, 151, 436, 467 520, 529	Besk, Karl 129
Abrahamsson, Emma, 4, 28, 35, 219	Björkbacka, Karl 2
228, 477, 490, 497, 517	Björklund, Alina 98, 502, 516
Ahlfors, Henrika..... 343	Björklund, Julia 97, 112, 125
Ahlholm, Johan Abrahamsson .. 567	Björklund, Serafia 135, 310, 326, 372,
Ahlskog, M. L. 347	377, 513, 529
Alm, Mathilda..... 6, 15	Björklund, Ture 252, 615
Andersson, A. 524	Blomberg, Maria 294, 359
Andersson, A. J. 243, 502	Blomkvist, Anderetta 95, 107, 337, 357,
Andersson, Albert 292	387, 436, 458, 506
Andersson, Alma 46, 440, 467	Blomkvist, Elin 500
Andersson, Anna 73, 409	Blomkvist, Lovisa, 2, 69, 78, 109, 115,
Andersson Augusta 245, 265, 443 467	124, 167, 176, 184, 277, 281, 314,
Andersson, Axel 504	344, 352, 363, 370, 374, 381, 402,
Andersson, Barbara 500	404, 411, 467, 569
Andersson, Emilea 5, 69, 392, 516	Blomqvist, Edla 8, 396
Andersson, Johannes 336	Blomqvist («Spelman») 147, 152
Andersson, Karl 49	Blomqvist, Vendla 221, 228, 449, 474
Andersson, Levina 266, 329, 336, 388,	Brenner, H. 551
614, 620	Brink, Karl Jakob 292
Andersson, Mathilda 8, 111, 313, 326	Broberg, Gustav 1, 23, 612
549, 587, 594	Busk, Gustava 375
Andersson, Svea 498	Båsk, Johanna 529
Andersson, Viktoria 249, 512	Bäck, Gunhild..... 433
Aspholm, Mathilda..... 120	Bäckström, Fredrik 94, 245, 431, 442
Backas, Henrik 1, 23, 612	Dahlman, Ulrika .. 110, 120, 478, 490
Backlund, Ines 95	Danielsson, Jenny 513, 530
Backman, Katarina 120	Danielsson, S. 158, 588, 591
Bergen, Jenny..... 503	Davidsson, Hilma 404, 409
Bergen, Tekla 68, 86, 125, 137, 244,	Disén, Amanda 123
422, 430	Dyring, Hanna 393
Berglund, Alma 250, 339	Ekberg, Sofia 147, 152, 438, 467
Berglund, Johan 435, 467	Ekbom, Julius 514
Bergroth, Hugo 310	Ekholm, A. 2, 501
Bergström, Maria 29, 30, 86, 340, 356,	Ekholm, Augusta 441, 476
513, 530	Eklund, Mathilda 189

Eklund, Mina	126, 131	Hamberg, Franselia	74, 374
Ekman, Natalia	3, 53	Hammarberg, Olivia	390, 398, 437, 467
Ekström, Aina	218, 226	Hansson, Alfred	515
Elfving, Betty	68, 248	Hedlund Maria	122, 190, 499
Emanuelsson, Edla Sofia	517	Heikel, Nelly	473
Englund, Greta	86	Hellström, A.	213, 215
Enholm, Robert	3, 20	Henriksson, Maria	515
Eriksson, Augusta	506	Henriksson, Otto	245
Eriksson, Erik	86	Hermansson Signe	505
Eriksson, Eva	126	Herrgård, Ester	152
Eriksson, Hanna	74, 86	Hertzman, Karl	243
Eriksson, Hilda	140, 148	Hildén, Karin	96, 298, 300, 473
Eriksson, Ida	620	Hjält, Alina	27, 32
Eriksson, Lina ...	443, 467, 588, 594	Hollmén, Juliana	167
Eriksson, Maria	440	Holm, Ann-Gret	467
Eriksson, Olga Serafina	243, 512	Holm, Sofia	107
Eriksson, Rosa	4, 22, 441, 467	Holmberg, Gustaf	423, 429
Erkas, Emelia	131, 177, 187, 246, 266	Holmblad, Selma	436, 460
Fagerström, Alma	218	Holmström, Karolina	931
Fellman, Alma	311, 326	Holsten, August	145, 150
Finneman, Karolina	165	Holsten, Flora Sofia	569, 570
Finnilä, Sofia	233	Holsten, M. L.	42, 43, 67, 316, 369, 419, 457, 578, 595
Fors, Anders	326	Holsten, S. M.	435
Forsberg, (»syskonen»)	244	Hultholm, Elisabeth Maria	21
Forsberg, Ida	93	Håkans, Emilia	142
Forsberg, Linnea	338, 357	Hällström, Alma	612
Forsblom, Isak	7	Ingberg, Hilma	143
Forsman, Johanna	356	Isaksson, Alma 4, 341, 353, 413, 418	
Forsström, Ida	584	Isaksson, Amanda	4, 22, 427
Frans, Kristina	35	Isaksson, Isak	5, 14, 440, 467
Franzón, Amanda	615, 620	Isaksson, Maria	116
Fredriksson, Fred. Joh.	498	Jakobsson, Edla	69, 80, 161, 272, 551, 562
»Fredrika-moster»	18, 302	Jansson, Alex.	549
Friman, Agnes	234	Jansson, Amanda	298, 300
Ginman, Sofia	219, 228, 412	Jansson, Augusta	86
Gran, Joh.	250, 266	Jansson, Eva	96, 107, 138, 152, 168, 175, 503, 552, 562
Granberg, Aili	511, 527	Jansson, Hilda ..	213, 216, 364, 439, 467, 587, 594
Grannas, Anna	291, 295, 331, 336	Jansson, Hilma	72
Granns, Greta	226	Jansson, Ida	529
Granroth, Klara	2, 345, 357	Jansson, Matilda	490, 517
Grön, Fanny 1, 27, 447, 465, 474		Jansson, Matts	575, 581
Gröning, F. B.	104, 160, 181	Jansson, Sofia	249, 396, 400
Grönkvist, Hulda	424, 429, 472	Jansson, Svea	7, 15, 28, 126, 217, 247, 360, 390, 421, 430, 503
Grönlund, Erika	498	Johansson (Maskinist)	589
Gullström, Maria	7, 476, 486		
Gustafsson, Axel	311		
Gädda, Fredrika	189		
Hagkvist (Ståhl), Fia	615		
Hallberg, Beata Lena	229		

Johansson, Albertina	225,	Lindholm, Naima	506
Johansson, Anna 111, 117, 125, 311,	319	Lindqvist, Matts	140, 151
Johansson, B.	475	Lindroos, Alfred 27, 34, 92, 103, 242,	388, 444, 473, 504, 518, 606
Johansson, Edla	567	Lindström, Johanna 86, 95, 107, 168,	175, 363, 365, 372, 380, 386, 555, 562
Johansson, Josef A.	138	Ljungdell, Lovisa	394
Johansson, Levina 39, 41, 71, 86, 614,	620	Lund, Emmy	341, 356
Johansson, Maria	248, 329, 497	Lundström, Charlotta .. 71, 389, 420,	440, 467, 502
Jonsson, Emma	389, 441, 467	Lundström, J.	514
Järvinen, Mikaelia	505	Lundström, Karl	136, 139
Kagg	113, 120	Lång, Karl Gustaf 22, 83, 363, 368,	437, 459, 548, 560, 608
Karlsson, Albin	38 (Ur visb.)	Lång, Mathilda	8, 22, 467, 548
Karlsson, Anna	389, 477	Lönblad, Ferd.	395
Karlsson, Erik	141, 151	Lönnrot, Lovisa	562
Karlsson, Gustaf	511	Malm, Emilia-Louise .. 245, 466, 583	
Karlsson, Joh. Bernt	467	Mattfolk, Hanna	97
Karlsson, Robert	149	Mattsson, E.	286
Klemits, G.	112, 119	Maxén, Olga 387, 436, 501, 605, 612	
Klockars, Alvina 29, 442, 467, 475, 488		Mickelsson, Amanda 374, 381, 388	
Kniper, Karl	146, 152	Mickelsson, Svea	141
Korsberg, Johanna	402, 517	Moberg, Elna	73
Krok, Hulda 8, 23, 251, 437, 467, 549		Moberg (Fru) 229, 234, 442, 456	
Kronkvist, Sofia	434, 508	»Moster Fredrika»	18
Kronström, G. A.	357	Mård, Mathilda	446
Kronström, Lotta 330, 336, 579		Mårtens, Greta	120
Krook, Gustava	507	Mårtensson, Ida .. 303, 306, 550, 562,	587
Köping, Stina	400	Nilsson, Henrik	515
Laakso, Johanna	124, 512	Nordberg, Fanny	74
Lag, A. V.	553, 562	Nordberg, Gustava 110, 373, 389, 518	
Lassfolk, Ida Josefina	616, 618	Nordberg, Johan	35, 131
Laurén, Johanna	530	Nordbäck, Matts Jonasson	187
Laurén, Mathilda	340, 356	Nordbäck, Mattsdotter, Johanna 490	
Lehtinen, Vilhelmina	232	Nordman, Adolf	340
Less, K. J.	475, 496	Nyberg, Emma	535, 536
Lillbjörk, Leander	615	Nygren, Johanna	266
Lillkull, Adelina 29, 35, 123, 131, 313,	326, 511	Nygård, Maria	246
Lillmars, Karl	604, 609	Nyholm, Emil	395
Lill-Rusk, Maria E.	97, 99	Nymalm, Augusta 343, 357, 404, 555,	562
Lillsjö, Anders	212	Nyman, Hilma	400
Lillsjö, Josef	18, 129	Nyman, Viktoria	190
»Lillstu-Ull»	525	Nyros, Fina	142
Lindberg, Johan	98, 105	Nystål, Manda	98, 605
Lindén, Anna 86, 250, 506, 529		Palmros, Irene	189, 505
Lindeman, Josefina 220, 227, 509, 529		Palmroth, Tyra	431, 433
Lindholm, Fredr.	315		
Lindholm, fru	234		
Lindholm, Gustaf	394		
Lindholm, Karolina	315, 512		

Pellas, Kristian	194	Sundell, Lotta	326
Petterson, Elna	502	Sundholm, Evert	177, 187,
Petterson, Johanna	122	Sundholm, Ingeborg	372
Petterson, Petter Konst. ..	124, 131	Sundström, Alma 124, 248, 266, 393, 399	
Puustinen, Helmi	499	Sundqvist, Marta	73, 85, 144
af Reeth, Hilma	21	Suomi, Alma	403, 409
Renholm, Linda	496	Svanström, Elsa	502
Roos, Vilhelmina	6, 22	Svanström, Sofia 5, 22, 28, 35, 69,	
Ros, Selma	169, 175, 618	83, 97, 107, 145, 151, 217, 223, 244,	
Rosenberg, Amanda	391	265, 302, 391, 566, 568	
Rosenius, Elna	453	Svensson, Erika	275
Rosenlund, Lisa ... 82, 130, 206, 302,		Sylvestersson, Henrik	151
305, 382, 610		Söderlund, A. S.	397
Rosenström, Karl	565	Söderman, G.	22, 173
Runbäck, J. H. .. 113, 116, 169, 172		Söderström, Svante	312
Rusk, Johanna	629	Söderström (Torpare)	200, 205
Rönn, Herman	315	Teir, Niklas	84
Rönn, Hermansson	438	Tenlenius, Edla	12, 364, 370
Rönberg, Paulina	2, 23, 504	Thomasfolk, Anna	490
Sand, Karl	197	Thors, Elisabeth	261
Salenius, Emilia	584	Troberg, Tilda 3, 44, 57, 60, 61, 68,	
Salenius, Karin	606, 612	81, 111, 133, 169, 236, 250, 277,	
Sandberg, Hedv. Gustava	499	311, 326, 359, 361, 411, 417, 424,	
Sandström, Maria	399	430, 438, 496, 550, 574, 588, 616,	
Sandnabba, Johanna	231	620	
Silver, (Fru)	47	Tölberg, Johannes.....	8, 22
Silver, Karl	423	Ulfves, Karl	208, 210
Sjöblom, Amanda	549	Vallenius, Anderina 113, 374, 575, 581	
Sjöblom, Thomas, A.	504	Veckström,	290
Sjöfelt, Elna	177, 444, 467, 530	Velenius, Berta	596
Sjöholm, Charlotta	392	Vendell, Herman	153, 373
Sjölin, Beata	331, 467	Vesterberg, Charlotta ..	313, 326, 553
Sjölund, Anna	96	Vestins farfar	423
Sjölund, Linnea	96	Vestin, Serafina 112, 292, 439, 452,	
Sjölund, Maria 98, 107, 114, 120		478, 490	
Slotte, Anna Maria	462, 620	Vikman, Vendla	145, 151
Smeds, Hilma	388, 510, 530	Vikström, A.	149
Spak, Maja-Lisa	220, 222	Vikström, Karl	362
Spolander, (Fru) 123, 229, 234, 421, 427		Vinqvist, G. A.	444
Staffas, Hannes	403	Vitaniemi, Maja	107, 231, 467
Stark, Johan	23	Åkerman, H.	312, 322
Stenman, Karolina	448	Öhberg, Olga 583, 585, 606, 612	
Stens, Johan	278, 280	Öhman, Klara	6, 554
Store, Betta.....	581	Österberg, Terese .. 230, 234, 247, 337,	
Strömbäck, Johanna	356, 467	357, 391	
Sundell, Erik August	612	Österlund, Amanda	605, 612

FÖRTECKNING ÖVER VISORNA

	Mel. sid.	Text sid.
1. Näcken och jungfrun	1	9
2. Näckvisan	26	30
3. Ungersven och havsfrun	37	37
4. Näcken som riddare.....	—	38
5. Harpans kraft	39	40
6. Sjöjungfrun och kungadottern	42	42
7. Agneta.....	46	46
8. Den bergtagna.. ..	47	47
9. Ungersven och älvorna	—	51
10. Riddar Olof och älvorna	—	52
11. Den förtrollade prinsessan	53	54
12. Den förtrollade jungfrun.....	—	59
13. Konung Magnus	60	60
14. Lindormen	63	64
15. Systrarna	68	75
16. Jungfrun i fågelhamn	—	89
17. Konungen och trollkvinnan	—	90
18. Magdalena	92	99
19. Duvans sång.....	109	114
20. Liten Karin	122	127
21. Herr Peder och hans syster	133	134
22. Underbar syn	135	135
23. Staffan och Herodes	136	139
24. Staffan stalleträng	140	148
25. Kung Vallemo	153	154
26. Ramunder	165	170
27. Kämpen Grimborg. I.	176	179
Kämpen Grimborg. II.	189	190
28. Herr Wisbors	197	197
29. Herr Tidervall	—	199
30. Riddaren Sankt Göran	200	200

31. Habor och Signe	206	206
32. Sven Svanevit	208	209
33. Sorgens makt.....	213	213
34. Styvmodern	217	221
35. Sven i rosengård	229	230
36. Den lillas testamente	236	236
37. Ella lilla	237	237
38. Herr Peders sjöresa	242	252
39. Den falske riddaren	—	271
40. Vattukarl	272	272
41. De två konungadöttrarna	—	275
42. Klampfen	276	276
43. Tiggargubben	277	279
44. Herr Lager och Jon	283	283
45. Munkarna	—	290
46. Johannes	291	292
47. Den övergivna	298	299
48. Vallkulla	302	303
49. Hertig Henrik och konungen.....	308	308
50. Rosilias sorg	309	309
51. Prinsessan och båtsmannen	310	316
52. Riddar Olof	329	331
53. Den bortsålda	337	346
54. Sillibrand och stols Margareta	359	359
55. Klosterrovvet	362	365
56. Skön Anna	372	375
57. Den rika bondedottern	382	382
58. Lussi lilla	384	384
59. Per Svinaherde	—	386
60. Två jungfrur	387	397
61. Rosen lilla	402	404
62. Herr Peder och liten Kerstin	411	413
63. Konungabarnen	421	424
64. Två älskande	431	432
65. Kärestans död	434	450
66. Vedergällningen	472	479
67. Oväntad bröllopsgäst	495	520
68. Axel och Valborg	535	535
69. Hertig Fröjdenborg och fröken Adelin	548	556
70. Klosterjungfrun	565	566
71. Sillibrand och lilla Lena	569	570

72.	Lilla Lisa	574	576
73.	Jungfruköp	583	584
74.	Dejelill och Lagerman	587	589
75.	Liten Kerstin stalldräng	595	595
76.	Liten Malkum	596	596
77.	Systemn befriar sin broder	—	601
78.	Slottet i Österrik	604	607
79.	Barnamörderskan	614	617

Finlands svenska folkdiktning omfattar enligt utgivningsplanen följande delar:

- I. Sagor A, 1—2 Referatsamling. Utg. av OSKAR HACKMAN.
Utk. 1917 o. 1920. Bd 1 slutsått, bd 2 pris 30 mk.
 - B, 1—2 Sagor i urval. Utg. av ANDERS ALLARDT.
Utk. 1917 o. 1920. Pris resp. 28 och 30 mk.
- II. Sägner. Utg. av V. E. V. WESSMAN.
 1. Kulturhistoriska sägner. *Utk. 1928. Pris 60 mk.*
 2. Historiska sägner. *Utk. 1924. 50 mk.*
 3. Mystiska sägner.
 1. Förteckning över sägentyperna. *Utk. 1931. Pris 30 mk.*
 2. Sägner till typförteckningen. *Utk. 1931. Pris 70 mk.*
- III. Ordstäv. Utg. av VÄINÖ SOLSTRAND. *Utk. 1923. Pris 40 mk.*
- IV. Gåtor. Utg. av VÄINÖ SOLSTRAND.
- V. Folkvisor. Utg. av OTTO ANDERSSON.
 1. Den äldre folkvisan. *Utk. 1934. Pris 100 mk.*
- VI. Folkdans.
 - A, Dansmelodier. Utg. av OTTO ANDERSSON.
(Under förberedning).
 - B, Dansbeskrivningar. Utg. av YNGVAR HEIKEL.
(Under förberedning).
- VII. Folktro och troldom.
 1. Övernaturliga väsen. Utg. av GUNNAR LANDTMAN. *Utk. 1919. Pris 35 mk.*
 2. Växtlighetsriter. Utg. av GUNNAR LANDTMAN. *Utk. 1925. Pris 40 mk.*
 - 3, 4. Folktro om djuren och människorna.
(Under förberedning).
 5. Magisk folkmedicin. Utg. av V. FORSBLOM. *Utk. 1927. Pris 100 mk. Register. Pris 20 mk.*
- VIII. Sed och bruk.
 - A, Livets högtider. Utg. av K. ROB. V. WIKMAN.
 - B, Årets fester.
- IX. Lek och idrott.
- X. Personnamn, öknamn, bomärken, djurnamn, djurläten, växtnamn m. m.

Pris: Fmk 100:—.